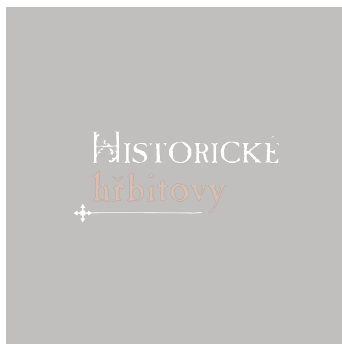

Identifikationsangaben

Lokalita	Litoměřice
Gemeinschaft	Litoměřice
Bezirk	Litoměřice
Erdstrich	Ústecký kraj
Katastrální území	Litoměřice, Kode: 685429
GPS-Koordinaten	50° 32' 0.4" 14° 7' 7.2"
Hist. název	Leitmeritz
Výměra	26 589 m ²
Vlastnictví	Město
Opuštěno	Nein

Litoměřice (německy Leitmeritz) jsou město na soutoku Labe a Ohře v okrese Litoměřice. V roce 2011 ve městě vč. místních částí trvale žilo 24.098 obyvatel.

Litoměřice náleží mezi nejstarší česká města. Vznik města ale předcházela existence raně středověkého přemyslovského správního hradu a jeho aglomerace. Toto hradiště se nalézalo na Dómském pahorku jihovýchodně od jádra středověkého města. Bylo rozděleno na vlastní hrad a předhradí, jehož část byla kolem roku 1057 vyhrazena pro kapitolu při kostele sv. Štěpána v místě, kde se nyní nachází barokní katedrála sv. Štěpána.

Vznik tohoto královského města spadá mezi roky 1219 a 1228 (nelze zpřesnit). V letech 1257–1421 se ve městě nacházel křižovnický klášter. Královské město si od 13. do 17. století udrželo dominantní postavení mezi městy celé severní poloviny Čech. Důkazem je množství práv a privilegií, jimiž je různí čeští panovníci, včetně Karla IV., obdařili. Nejzávažnější bylo právo skladu a právo mílové, jimiž se mohlo pyšnit opravdu jen málo českých měst. Právo skladu znamenalo, že každý obchodník, který plul po Labi (např. do Pirny či Drážďan), musel své zboží v Litoměřicích vyložit a tři dny na zdejším trhu nabízet. Teprve potom mohl ve své cestě pokračovat. Stávalo se velmi často, že tak jeho cesta v Litoměřicích skončila. V oněch dobách Litoměřice byly jedním z nejdůležitějších říčních přístavů na Labi. Právo mílové měla na severu Čech pouze tři města, mimo Litoměřic ještě Žatec a Most. V okruhu jedné české míle nesměla být provozována výdělečná činnost (řemeslo, hospoda apod.), kterou provozovali měšťané. Velikost české míle kolísala, mívala až 10,5 kilometrů.

V roce 1655 se město stalo centrem nově zřízené litoměřické diecéze.

Převážně české Litoměřice zažily po porážce stavovského povstání (1620) příliv německého etnika, v menší míře také italského. Přesto byla čeština stále hlavním jazykem, a to až do tereziánských a josefínských reforem (od roku 1739 pronikla němčina do městských knih, od roku 1775 byla němčina vyučovacím jazykem městské školy).

Po vyhlášení československé nezávislosti se Litoměřice připojily k nově vzniklému státnímu útvaru Německé Čechy. Litoměřice byly posledním městem Deutschböhmen, které se vzdalo invazním československým armádám až 27. prosince 1918.

Do konce druhé světové války převažovalo taktéž především obyvatelstvo německé národnosti. Po Mnichovu proto nespadaly pod Protektorát Čechy a Morava, ale patřily do Sudet, které byly přiřčleněny k Hitlerově Velkoněmecké říši. Převážná část dnešního českého obyvatelstva se do města přistěhovala, podobně jako jinam do Sudet, až po poválečném vysídlení obyvatelstva německé národnosti.

Litoměřice bývaly také, spolu s nedalekým Terezínem, významným vojenským městem. Ve městě se nachází hned dvoje velká kasárna. Po roce 2000 byla armádou prakticky opuštěna.

Počet obyvatel v roce 1930 - 19.718

Počet obyvatel v roce 2011 - 24.098

Zdroj: Wikipedia, Český statistický úřad, webové stránky obce/města, Katastrální úřad, Omnium

Photogalerie

Technické fotografie